

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **B. S.**, zast. JUDr. Františkem Marjánem, advokátem se sídlem Renneská třída 412/34, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2014, č. j. 15496/14/5000-14102-711138, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2014, č. j. 29 Af 64/2014 – 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který jí bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2014, č. j. 15496/14/5000-14102-711138.

[2] Krajský soud obdržel dne 20. 8. 2014 žalobu stěžovatelky, kterou brojila proti výše označenému rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (Územní pracoviště v Blansku; dále též „správce daně“) ze dne 4. 2. 2013, č. j. 89007/13/3006-05302-706681. Tímto rozhodnutím (dodatečným platebním výměrem) správce daně doměřil stěžovatelce daň podle pomůcek, a o to daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 33 121 Kč a současně jí byla uložena zákonná povinnost uhradit penále doměřené daně ve výši 6 624 Kč. Z obsahu žaloby vyplynulo, že ji chtěla stěžovatelka do 14 dnů doplnit o náležitosti dle 71 odst. 1 písm. d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Zároveň však téhož dne (20. 8. 2014) končila zákonná dvouměsíční lhůta pro podání žaloby, což soud ověřil ze správního spisu.

[3] Pokud žaloba podaná v zákonné lhůtě neobsahuje ani jeden žalobní bod alespoň v míře konkrétnosti vymezené dle judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze

dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS), vzniká krajskému soudu procesní povinnost postupovat podle § 37 odst. 5 s. ř. s., tj. vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby tak, aby mohla být věcně projednána. Tato zákonná povinnost však neexistuje v případech, kdy žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, a zároveň již není objektivně možné, aby žalobce žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby doplnil, neboť takto široce pojímaná povinnost soudu by odporovala zásadě dispoziční a zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je řízení o žalobě koncipováno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 2 As 69/2008 - 148).

[4] Krajský soud zdůraznil, že procesní postup účastníků řízení včetně toho, zda žalobce podá blanketní žalobu až v samém závěru zákonné lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout, souvisí s jeho procesní odpovědností a musí nést případné důsledky, které z jeho vlastního načasování takových kroků plynou. Žaloba, která neobsahovala žádný konkrétní žalobní bod, byla stěžovatelkou (zastoupenou profesionálem) podána v poslední den zákonem stanovené lhůty. Za této situace bylo zbytečné stěžovatelku vyzývat k doplnění, alespoň jednoho konkrétního žalobního bodu, neboť po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby, nelze žalobu rozšiřovat. Na základě těchto okolností přistoupil soud k odmítnutí žaloby v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s.

[5] Stěžovatelka brojí proti usnesení krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s.

[6] Před tím, než Nejvyšší správní soud mohl přistoupit k věcnému posouzení stížních námitek, zabýval se tím, zda byla kasační stížnost podána včas. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti totiž nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.) a soud musí takový opožděný návrh odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[7] Kasační stížnost je opožděná.

[8] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí soudu. Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovatelce prostřednictvím jejího zástupce doručen dne 28. 8. 2014 do datové schránky (*Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* na č. 1. 12 spisu krajského soudu). Toto datum doručení napadeného rozsudku navíc potvrdila i sama stěžovatelka v podané kasační stížnosti.

[9] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek pro běh lhůty pro podání kasační stížnosti je den jejího doručení stěžovateli (srov. § 106 odst. 2 s. ř. s.), v projednávaném případě čtvrtek 28. 8. 2014. Posledním dnem pro podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 11. 9. 2014.

[10] Byť je samotná kasační stížnost označena datem 11. 9. 2014, byla dodána do datové schránky Nejvyššího správního soudu až následující pracovní den, tedy v pátek 12. 9. 2014 v 10:38:14 hod., což potvrzuje *Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu* založený na č. 1. 4 spisu Nejvyššího správního soudu, tedy opožděně. V projednávaném případě lhůta pro podání kasační stížnosti zachována nebyla.

[11] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl jako opožděnou.

[12] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

[13] Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli prostřednictvím jejího zástupce.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu